

וּבַהֲאֵי בִירָא, אִיהוּ פִתְחָא לְמִינְדַע לִיהּ לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קיח) פִּתְחוּ
 לִי שַׁעְרֵי צְדָק אָבֹא בָם אֹדְהָ יְהוָה. וְעַד דְּלֹא סָלִיב
 יִצְחָק מֵעֲלָמָא, בְּרִיךְ לִיהּ לְיַעֲקֹב, וְשִׁלְחִיהּ לְחָרְוֵי,
 לְאַזְדוּגָא. וְכַד אָזִיל לְחָרְוֵי מַה כְּתִיב (בראשית ט) וַיִּירָא
 וְהִנֵּה בָּאֵר בַּשָּׂדֶה, בֵּינוֹן דְּחֹזָא יַעֲקֹב יִקְרָא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, מִגּוֹ הַהוּא בִירָא, דְּאֶקְרִי בָּאֵר שְׁבַע. בְּדִין
 אָמַר לִיהּ לְלָבֹן, אֶעֱבֹדְךָ שְׁבַע שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתַךְ
 הַקְּטָנָה דִּי יִקְא.

תָּא חֲזִי, לְקַבֵּל אֵינִינ שְׁבַעָה זַכָּאִין, פְּקִיד קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּאַזְרִיטָא, לְקַרְבָּא קְרַבְנ מוּסָפָא,
 בְּשַׁבַּע זְמַנִּין בְּשַׁתָּא. בְּנִין לְאַוּסְפָּא לְהוּ עֵדוּנִין
 וְתַפְנוּקִין מִבֵּי מַלְכָּא, אֲבָתָן יִשְׁבַּעוּן בְּקַדְמִיתָא, וּבְתַר
 כֵּן בְּנִין. וְאֵינִינ שְׁבַעָה זְמַנִּין וְלֹא יִתִּיר.

לשון הקודש

לְלָבֹן, (שם) אֶעֱבֹדְךָ שְׁבַע שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתַךְ
 הַקְּטָנָה, דְּיִקְא הַקְּטָנָה.

בָּא וּרְאֵה, כַּנִּגְדָּא אֹתָם שְׁבַעָה צְדִיקִים צִוְהָ
 הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹרָה לְהַקְרִיב קְרַבְנ
 מוּסָפָא שְׁבַע פְּעָמִים בְּשָׁנָה, בְּדִי לְהוֹסִיף לְהֵם
 תַּפְנוּקִים וְעֵדוּנִים מִבֵּית הַמִּלְכָּה. הָאֲבוֹת
 יִשְׁבַּעוּ בַּתְּחִלָּה, וְאַחַר כֵּךְ הַבְּנִים, וְהֵם שְׁבַע
 פְּעָמִים וְלֹא יִתִּיר.

וּבַהֲבָאֵר הַזֹּאת הוּא הַפֶּתַח לְדַעַת אֵת
 הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא, וְהוּ שְׁכַתּוּב (תהלים קיח)
 פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק אָבֹא בָם אֹדְהָ יְהוָה. וְעַד
 שְׁלֹא הִסְתַּלַּק מֵהָעוֹלָם, בְּרוּךְ אֵת יַעֲקֹב וְשִׁלְחוּ
 לְחָרְוֵי לְהַזְדוּגָא. וּכְשֶׁהֲלַךְ לְחָרְוֵי מַה בְּתוּב?
 (בראשית ט) וַיִּירָא וְהִנֵּה בָּאֵר בַּשָּׂדֶה. בֵּינוֹן שְׁרָאָה
 יַעֲקֹב אֵת כְּבוֹד הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא מִתּוֹךְ
 אֹתָהּ בָּאֵר שְׁנַקְרָאת בָּאֵר שְׁבַע, אִזְ אָמַר

בְּשַׁבְּתָא לְקַבֵּל צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, דְּאֶקְרִי כָל, וְאֶקְרִי
מוֹסַף שַׁבַּת, לְאוֹסְפָא לִיה עֵידוּבִין מְמוּחָא
סְתִימָא, וּבְרִישׁ יְרַח, לְקַבֵּל בְּנֵסֵת יִשְׂרָאֵל,
דְּאֶתְקִרִיאַת סִיחָרָא.

וּמִחְמִיסָר יוֹמָא לְיְרַח קַדְמָא, לְקַבֵּל אַבְרָהָם
אַבוּהוֹן, דְּאֶחִיד בְּמִדַּת הַחֶסֶד, וְאֶקְרִי
רֵאשׁוֹן. וּבְיְרַח תְּלִיתָא בְּעֶצְרָת, דְּאֶתִּיהִיבַת בֵּיה
אוֹרֵייתָא בְּשַׁבְּעָה קוֹלוֹת, לְקַבֵּל יַעֲקֹב, דְּאִיהוּ
תְּלִיתָאי לְאַבְהוֹן, וְאֶחִיד בְּקוֹל קוֹל יַעֲקֹב. וּבְרֵאשׁ
הַשָּׁנָה, לְקַבֵּל יַצְחָק, דְּאֶתִּילִיד בֵּיה, וְאַנְן מְדַבְּרִינְן
בֵּיה עֶקְרַת יַצְחָק, וְאִיהוּ יוֹמָא דְּדִינָא, לְקַבֵּל מִדַּת
הַדִּין דְּאֶחִיד בֵּיה.

בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, לְקַבֵּל מוֹשֶׁה, דְּקַבֵּל קַדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בֵּיה צְלוֹתִיה, וְחָס עַל יִשְׂרָאֵל, וְאֶחֶדְר
לִיה לִוְחֵי אוֹרֵייתָא. בְּחַג הַסְּכוּת, לְקַבֵּל אַחֲרֹן,

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

תּוֹרָה בְּשַׁבְּעָה קוֹלוֹת, כְּנֶגֶד יַעֲקֹב שֶׁהוּא
 שְׁלִישִׁי לְאַבוֹת וְאַחוֹז בְּקוֹל, קוֹל יַעֲקֹב.
 וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה כְּנֶגֶד יַצְחָק שְׁנוֹלֵד בוֹ, וְאַנּוּ
 מְזַבְּרִים בוֹ עֶקְרַת יַצְחָק, וְהוּא יוֹם הַדִּין כְּנֶגֶד
 מִדַּת הַדִּין הָאֲחוּזָה בוֹ.

בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים כְּנֶגֶד מוֹשֶׁה, שְׁבוּ קַבֵּל
 הַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת תְּפִלָּתוֹ וְחָס עַל

בְּשַׁבְּתָא כְּנֶגֶד צְדִיק יְסוּד עוֹלָם שְׁנִקְרָא כ"ל,
 וְנִקְרָא מוֹסַף שַׁבַּת, לְהוֹסִיף לוֹ עֵדוּבִים מִהַמּוֹחַ
 הַנְּסֻמָּר. וּבְרֵאשׁ חֹדֶשׁ כְּנֶגֶד בְּנֵסֵת יִשְׂרָאֵל
 שְׁנִקְרָאת לְכַנְּהָ.

וּמִחְמִישָׁה עֶשֶׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ רֵאשׁוֹן כְּנֶגֶד
 אַבְרָהָם אֲבִיהֶם שְׁאֲחוּז בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְנִקְרָא
 רֵאשׁוֹן. וּבְחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּעֶצְרַת שְׁנַתְנָה בוֹ

דְּבִזְכוּתֶיהָ הָיוּ אֲזֵלִין שְׁבַעַה עֲנָנִין, דְּחָפְנָן עַל יִשְׂרָאֵל
בְּסוּפּוֹת, וּבְגִין כִּדְ אֵינּוֹן עֶבְדִּין סְפָה. וְכָל אֲוִרֵיתָא,
בְּמָה רִזִּין עֵילְאִין סְתִימִין בְּהַ, וְכִד אֵלִין שְׁבַעַה
מִתּוֹסְפִין בְּבִרְכָאן, כָּל עֲלָמָא בְּשְׁלִימוֹ סְנִיאָה. (עד כאן
מההשמות).

שְׁבַעַה קְשׁוּרִין אֵינּוֹן, דְּמִתְקַשְׁרִי בְּהוּ תְּלַת אֲבָהוּ,
וְאַרְבַּעַה אַחֲרָנִין. רִישָׁא וְאַמְצַעִיתָא
בְּקְשׁוּרָא חָדָא. וְאֵלִין אֵינּוֹן דְּחִפְרוּ בִירָא דְמִיָּא.
תְּנִינָא זֶה אֵל זֶה, וְאֵינּוֹן קְשׁוּרָא חָדָא, בְּתְּלַת יוֹדִין.

תְּלִיתָא, שְׁלִימוֹ דְּכָל מְהִימְנוּתָא. רְבִיעָא, תְּרִין
קְיִימִין, דְּגוּפָא קְיִימָא עֲלִייהוּ. חֲמִישָׁא,
טַב וּבִישׁ, נְהָרָא דְנָפִיק אֵילָנָא דְחַיִּי וּמוֹתָא, עֲמִיקָתָא
דְּכֻלָּא. שְׁתִּיתָא, דִּינָא בְּרַחֲמִי. שְׁבִיעָא, בְּקַדְמִיתָא
אַתְמַר, בְּהַהוּא רִישָׁא דְאַמְרָן, בְּגִין דְּאִיחוּ אֲמַצְעִיתָא

לשון הקודש

שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת וְאַרְבַּעַה אַחֲרִים. רִישׁ
וְאַמְצַעַב בְּקֶשֶׁר אַחַד. וְאֵלֶּה אוֹתָם שְׁחִפְרוּ
בְּאֵר מַיִם. שְׁנֵי זֶה אֵל זֶה, וְהֵם קֶשֶׁר אַחַד
בְּשִׁלְשׁ יוֹדִיין.

שְׁלִישֵׁי שְׁלֹמֹת כָּל הָאֲמוּנָה. רְבִיעֵי שְׁנֵי
עֲמוּדִים שֶׁהִגּוּף עוֹמֵד עֲלֵיהֶם. חֲמִישֵׁי טוֹב
וְרַע, נְהָר שְׁמוּצִיא עֵין הַחַיִּים וְהַמּוֹת, הַעֲמֵק
שֶׁל הַכֹּל. שְׁשֵׁי דִין בְּרַחֲמִים. שְׁבִיעֵי בְּתַחֲלָה

יִשְׂרָאֵל וְהַחֲזִיר לוֹ אֶת הַתּוֹרָה. בְּחַג הַסְּפּוֹת
כְּנֶגֶד אֲהֲרֹן, שְׁבִזְכוּתוֹ הִלְכוּ אוֹתָם שְׁבַעַה
עֲנָנִים שְׁכִסּוּ עַל יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ סְפָה, וּמִשׁוּם זֶה
עוֹשִׂים סְפָה, וּבְכָל הַתּוֹרָה יֵשׁ כְּמָה סוּדוֹת
עֲלִיוֹנִים נִסְתָּרִים בְּהַ. וּבְשִׁשְׁבַּעַת אֵלֶּה
מִתּוֹסְפִים בְּבִרְכוּת, כָּל הָעוֹלָם בְּשְׁלֹמֹת
רְבָה. ע"כ מההשמות.

שְׁבַעַה קְשׁוּרִים הֵם שְׁמֵתְקַשְׁרִים בְּהֵם

דְּכֹלָא. וּבְגִין דְּאִיהוּ אִמְצָעִיתָא דְּכֹלָא, אִקְרִי אֲנִי, קְיוּמָא דְּכָל עֲנָפִין דְּמִתְאַתְרֵן מִסְתְּרִינֵיהּ.

שְׁבַעַה דְּרַגִּין אֱלִין, מִדְּרַגָּא תָּדָא לְדְרַגָּא תָּדָא (ס"א
 אחרת), אִשְׁתְּמוּדְעָא רְתִיבָא תָּדָא, בְּכָל אֵינוּן
 דְּמִתְאַתְדָּאן בֵּיהּ. וְכֵן מִדְּרַגָּא לְדְרַגָּא, וּכְלָהוּ אִתְנַהֲגֵן
 אִבְתְּרִיהּ דְּהָהוּא דְּרַגָּא דְּאִתְפַּקְדָּא עֲלֵייהוּ, וְהָא
 אִוקְיָמָנָא מִלִּי.

תָּא חַזִּי, בְּשַׁעְתָּא דְּאֱלִין דְּרַגִּין מִשְׁתַּכְּחִי, כָּל
 מְהִימְנוּתָא אִשְׁתַּכַּח, וְאֱלִין שְׁבַעַה עֲנָנִין
 דְּאִסְתְּרוּ לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל. בְּגִין כֶּךָ כֶּךָ נִטְלָא שְׁכִינְתָא,
 בְּאִבְהָתָא נִטְלָא. וְכֵד אֱלִין נִטְלִין, כְּלָהוּ דְּרַגִּין
 אִתְרַגִּין נִטְלִין בְּהוּ, וּכְדִין אִתְעַטְרַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
 כְּדָקָא יָאוּת.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

עֲלֵיהֶם, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ אֵת הַדְּבָרִים.
בֵּא רָאָה, בְּשַׁעַת שְׁדַרְגוֹת אֱלוּ נִמְצְאוֹת, כָּל
 הָאֲמוּנָה נִמְצָאת. וְאֱלוּ שְׁבַעַת הָעֲנָנִים
 שֶׁסָּבְבוּ אֵת יִשְׂרָאֵל. בְּגִלּוֹל זֶה כְּשֶׁנוֹטְלַת
 הַשְּׁכִינָה – בְּאֲבוֹת הִיא נוֹטְלַת. וּכְשֶׁאֵלֶּה
 נוֹטְלִים, כָּל הַדְּרָגוֹת הָאֲחֵרוֹת נוֹטְלוֹת בָּהֶם,
 וְאִזּוּ מִתְעַטְרַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל כְּרָאוּי.

נֶאֱמַר בְּאוֹתוֹ רֹאשׁ שְׂאֲמַרְנִי, מִשׁוּם שֶׁהוּא
 אִמְצָע הַכֹּל. וּמִשׁוּם שֶׁהוּא אִמְצָע הַכֹּל, נִקְרָא
 אֲנִי, עֲמוּד שֶׁכָּל הָעֲנָפִים נִאֲחָזִים מִסְבִּיבוֹ.
שְׁבַעַ דְּרָגוֹת אֱלוּ, מִדְּרַגָּה אַחַת לְדְרַגָּה אַחַת
 (אחרת), נוֹדַעַת מְרַכְבָּה אַחַת בְּכָל אֱלוּ
 שְׁנֵאֲחָזִים בֵּיהּ. וְכֵן מִדְּרַגָּה לְדְרַגָּה, וּכְלָם
 מִתְנַהֲגִים אִתְרִיָּה שֶׁל אוֹתָהּ דְּרַגָּה שֶׁנִּפְקְדָה

תָּא חַיִּי, זְבוּלָן דְּקֶאֱמָרָן יָרִית יָם בְּנֵרְתָא. יָם בְּנֵרְתָא סָתָם, וְהָכִי אֲתַחֲזִי. אִי הָכִי יְהוּדָה מַה חוּלְקָא אִית בֵּיה, אֶלָּא יְהוּדָה נָטַל מִלְכוּתָא כְּלָא, וְאֲתַאֲחִיד בֵּיה בְּכָל סְטָרִין.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, הָאִי פְּרֻשְׁתָּא, הָא אֲתַמַּר עוֹבְדָא דְמִנְרְתָא וְתַקוּנָהָא וְכָל מַה דְּבָהּ, אֲמַאי הָכִי זְמָנָא אַחְרָא. אֶלָּא כִּינּוּן דְּנִשְׂיָאִים קָרִיבוּ (לְעִילָא) קוֹרְבָנָא דְּמִדְבַּחָא, וְכָל תַּקוּנָא דְּאֲתַחֲזִי לֵיה, אֲתָא קָרָא וְאֲשַׁתְּעִי עוֹבְדָא דְּמִנְרְתָא, דְּהִיא תַּקוּנָא עַל יְדָא דְּאַחֲרָן, דְּהָא לְעִילָא מִנְרְתָא, וְכָל בּוֹעֲצִינִין (כ"א תַּקוּנִין) דִּילָהּ, עַל יְדָא דְּאַחֲרָן נִהְרִין פְּלָא.

תָּא חַיִּי, מִדְּבַחָא, תְּרִיסָר נְשִׂאִין הָיוּ לְחֲנֻכָּא לֵיה, וְלֹאֲתַקְנָא לֵיה, וְהָא אוֹקְמוּהָ תְּרִיסָר אֵינוֹן שְׁבַטִין, לְאַרְבַּע סְטָרִין, אַרְבַּע דְּגָלִים, וְכִלְהוּ תְּרִיסָר. וְכָלָא בְּגוּזוֹנָא דְּלְעִילָא. מִנְרְתָא (דף קנ"א ע"ב) אֲתַמְנִי

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

תקון שראוי לו, בא הכתוב ודבר שוב על מעשה המנורה שהוא תקון על ידו של אהרן, שהרי למעלה מנורה, וכל הנרות (התקונים) שלה, על ידי אהרן הכל מאירים.

בא ראה, המזבח, שנים עשר נשיאים היו לחנכו ולהתקינו. והרי פרשוה, שנים עשר הם השבטים לארבעה צדדים, ארבעה דגלים, וכלם שנים עשר, והכל כדגמה

בא ראה, זבולון שאמרנו יורש ים בנרת. ים בנרת סתם, וכך ראוי. אם כך, יהודה מה חלק יש בו? אלא יהודה נטל מלכות הכל ונאחזו בה בכל הצדדים.

רבי אלעזר אמר, בפרשה זו הרי נאמר המעשה של המנורה ותקוניה וכל מה שבה, מדוע כך בפעם אחרת? אלא כיון שהנשיאים הקריבו (למעלה) קרבן המזבח וכל

בְּשִׁבְעָה בּוֹצִינִין, לְאֲדֻלְקָא עַל יְדָא דְבַהֲנָא, וְכֻלָּא
 כְּגוּוּנָא דְלַעֲיָלָא. וּמְנַרְתָּא, עַל אֵת קַיִמָא, וּבְנִיסָא
 אֲתַעְבִּידַת, וְהָא אוֹקְמוּהָ בְּעוֹבְדָא דְמְנַרְתָּא.

וּמִדְבַּח פְּנִימָאָה, וּמְנַרְתָּא, קַיִמִי בַחְדָּא, לְחֲדוּוֹתָא
 דְכֻלָּא. דְכַתִּיב, (משלי כז) שָׁמֶן וּקְטֹרֶת יִשְׁמַח
 לֵב. וְאוֹקִימָנָא דְתַרִי מִדְבַּחַן הַזֶּה, חֵד פְּנִימָאָה דְכֻלָּא,
 וְהָא קַיִמָא לְחֲדוּוֹתָא. וְחֵד לְבַר, לְקַרְבָּא קַרְבְּנִין.
 וּמֵהָא פְּנִימָאָה נָפִיק לְהָא דְלְבַר, וּמֵאֵן דְחָמִי
 וְיִסְתַּפֵּל, יִנְדַע חֲכַמְתָּא עֲלָאָה, רָזָא דְמִלָּה אֲדָנִי
 יְהוּה. וְעַל דָּא לָא אֲתַקְרַב קְטֹרֶתָא, אֲלָא בְּשַׁעֲתָא
 דְשָׁמֶן אֲשַׁתְּכַת.

אֲשַׁבְּחָנָא בְּסַפְרָא דְשְׁלֹמֹה מְלָכָא, קְטֹרֶת הוּא
 לְחֲדוּהָ, וְלִסְלֻקָא מוֹתָנָא. מָאִי טַעְמָא.
 בְּנִין דְדִינָא מֵהָא דְלְבַר אֲשַׁתְּכַת, וְחֲדוּוֹתָא וְחֵדוּ
 וְקִשְׁוֹרָא דְנַחֲירוֹ, מֵהָהוּא פְּנִימָאָה, דְכָל חֵידוֹ בֵּיה

לְשׁוֹן הַקּוּדֻשׁ

בְּחִוּין לְהַקְרִיב קַרְבָּנוֹת. וּמֵהַפְּנִימִי הוּא יוֹצֵא
 לְזוּה שְׁבַחֲוִין. וּמִי שְׂרוּאָה וְיִסְתַּפֵּל, יַדַע חֲכָמָה
 עֲלִיּוֹנָה, סוּד הַדְּבַר אֲדָנִי יְהוּה, וְעַל כֵּךְ לָא
 נִקְרַבָה הַקְטֹרֶת אֲלָא בְּשַׁעֲה שְׁשָׁמֶן נִמְצָא.
 מִנְצָאֵנוּ בְּסַפְרוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, שֶׁהַקְטֹרֶת
 הִיא לְחֲדוּהָ וְלִסְלֻק הַמּוֹת. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
 שֶׁהֵדִין נִמְצָא מִזֶּה שְׁבַחֲוִין, וְשִׁמְחָה וְחֲדוּהָ
 וְקִשְׁר שְׁמַאִיר מֵאוֹתוֹ פְּנִימִי שְׁכָל שְׁמָחָה בּוֹ

עֲלִיּוֹנָה. הַמְנוּרָה נִמְנִית בְּשִׁבְעָה גֵרוֹת לְהַדְלִק
 עַל יְדֵי הַכֹּהֵן, וְהַכֵּל כְּדָנָה עֲלִיּוֹנָה. וְהַמְנוּרָה
 עַל אוֹת עוֹמְדַת וּבְנִים נַעֲשֵׂתָה, וְהָרִי פְּרֻשׁוּהָ
 בְּמַעֲשֵׂה הַמְנוּרָה.

וּמִזְבַּח פְּנִימִי וּמְנוּרָה עוֹמְדִים כְּאֶחָד
 לְשִׁמְחַת הַכֵּל, שְׁכַתוּב (משלי כז) שָׁמֶן וּקְטֹרֶת
 יִשְׁמַח לֵב. וּבְאֲרָנוֹ שְׁשֵׁנִי מִזְבַּחֹת הֵינִי: אֶחָד
 פְּנִימִי שֶׁל הַכֵּל, וְזֶה עוֹמֵד לְחֲדוּהָ, וְאֶחָד

קִיָּמָא. וְכֵד הָאֵי אַתְעֵר, כָּל דִּינָא אֶסְתַּלַּק מִהָאֵי,
 וְלֹא יָכִיל לְמַעְבַּד דִּינָא. וּבְגִין כֶּךָ קְטַרְתָּ קִיָּמָא
 לְבַטְלָא מוֹתְנָא, וְעַל דָּא, קְטַרְתָּ קְשִׁירוֹ הוּא דְכֹלָא,
 וְדָא אַתְקָרִיב בְּהָהוּא פְּנִימָאָה. וּפְאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל
 בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, עָלֵייהוּ כְּתִיב (ישעיה מ"ט)
 וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל וְגו'.

קַח אֶת הַלְוִיִּם וְגו', (במדבר ח) הָאֵי אוֹקְמוּהָ דְבָעֵי לְדַפְּאָה
 (ס"א לְדַבְּרָא) לֹזֵן, וְלֹאֲמַשְׁכָּא לֹזֵן, לְאַתְקַשְׂרָא
 בְּאַתְרֵיהוּ, בְּגִין דְּאֵינּוּן דְּרוּעָא שְׂמַאלָא, וּסְטָרָא
 דְּדִינָא, וְכָל מָאן דְּאַתִּי מְסַטְרָא דְּדִינָא, פְּעִי דְלֹא
 יִרְבִּי שְׁעָרָא, בְּגִין דְּאַסְגֵּי דִינָא בְּעֵלְמָא. וְעַל דָּא
 אַתְתָּא כְּהַאי גְּוֹנָא, דְלֹא יִתְחַזֵּי שְׁעָרָא לְבַר, וּבְעֵיִיא
 לְאַתְחַפֵּיִיא רִישָׁהּ, וּלְכַסֵּי שְׁעָרָהּ, וְאוֹקִימָנָא, וְהָא
 אַתְמַר. וּבְדִין אַתְבְּרָבֵן כָּל אֵינּוּן דְּאַתֵּיִין מְסַטְרָא
 דְּדִינָא. וְעַל דָּא בְּלִיּוּאֵי כְּתִיב, וְכֹה תַעֲשֶׂה לָהֶם

לשון הקודש

במקומם, משום שהם זרוע שמאל וצד הדין.
 וכל מי שבא מצד הדין, צריך שלא ירבה
 שער, משום שמרבה דין בעולם. ועל כך
 אשה כמו זה, שלא תתראה שערה החוצה,
 וצריכה לכסות ראשה ולכסות שערה,
 ובארנו וברי נתפאר. ואז מתברכים כל אלו
 שבאים מצד הדין. ועל כך כתוב בלויים, וכה
 תעשה להם לטהרם וגו', והעבירו תער וגו'.

קִיָּמָת. וּבְשׁוּזָה מִתְעוֹרֵר, כָּל הַדִּין מִסְתַּלַּק מִזֶּה
 וְלֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת דִּין, וּמִשׁוּם זֶה קְטַרְתָּ
 עוֹמְדָת לְבַטְלָא הַמּוֹת, וְעַל זֶה קְטַרְתָּ הִיא קְשִׁרָה
 הַכֹּל, וְזוֹ נִקְרַבֶּת בְּפְנִימֵי אֲשֵׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, עָלֵיהֶם כְּתוּב (ישעיה
 מ"ט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל וְגו'.

קַח אֶת הַלְוִיִּם וְגו'. הָרִי פְּרֻשׁוּהָ שְׁעָרִיד
 לְטַהֲרֵם (להנהיגם) וּלְהַמְשִׁיכֵם לְהַתְקַשֵּׁר

לְטַהֲרֵם וְגו', וְהַעֲבִירוּ תַעַר וְגו'. וְאַתְּמַר לִיּוֹאֵי לֹא
סִלְקִין לְאַתְרֵיהוּ, עַד דְּיָרִים לֹון בְּהֵנָּא, בְּגִין דִּימִינָא
מִדְּבַר תְּדִיר לְשִׁמְאֵלָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בְּיוֹמָא דְסִלְקִין לִיּוֹאֵי בְדוּכְתִיּהוּ,
בְּתַרִּין פְּרִים. מָאֵי טַעְמָא פְּרִים. אֵלָא אִינְהוּ
בְּפְרִים, לְקַבְּלָא בְשִׁמְאֵלָא לְהַאי פְּרָה דְאַקְרִי פְּרָה
אֲדוּמָה. בְּהֵנָּא כָּל חֵילָא וְכָל תְּקוּנָא בֵּיהּ תְּלִיָא, בְּגִין
דְּכָל חֵילָא דְגוּפָא בְּדְרוּעָא יְמִינָא קִיּוּמָא. וְעַל דָּא
בְּהֵנָּא דְרוּעָא דִישְׂרָאֵל בְּלָהוּ חַוִּי. וּבֵיהּ קִיּוּמָא
לְאַתְקַנָּא כֻלָּא וּלְאַתְקַנָּא עֲלָמָא (ס"א מָאֵי טַעְמָא פְּרִים אֵלָא אִינְהוּ
שְׁמַאלָא בְּפְרִים לְקַבְּלָא בְשִׁמְאֵלָא. תָּא חַוִּי בְּהֵנָּא דְרוּעָא יְמִינָא דִישְׂרָאֵל בְּלָהוּ חַוִּי וּבֵיהּ
קִיּוּמָא לְאַתְקַנָּא עֲלָמָא וּלְאַתְקַנָּא כֻלָּא בְּגִין דְּכָל חֵילָא דְגוּפָא בְּדְרוּעָא יְמִינָא קִיּוּמָא
וְכָל תְּקוּנָא בֵּיהּ תְּלִיָא) וְעַם כָּל דָּא, לֹא אֲשַׁתְּכַח בְּלַחֲדוּי,
אֵלָא בְּגוּפָא וּשְׁמַאלָא, וְגוּפָא עַקְרָא הוּא דְכֻלָּא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֻשׁ

בְּזִרְעוּ יְמִין, וְעַל כֵּן הִכְהֵן הוּא זְרוּעַ שֶׁל כָּל
יִשְׂרָאֵל, וְבוֹ עוֹמֵד לְהַתְקִין הַכֹּל וּלְהַתְקִין
עוֹלָם, (מָה הַטַּעַם פְּרִים? אֵלָא חֵם שְׂמַאל כְּמוֹ הַפְּרִים לְקַבֵּל בְּשִׁמְאֵל.
בֵּא דָא, הִכְהֵן זְרוּעַ יְמִין שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל הִיָּה, וְבוֹ עוֹמֵד לְהַתְקִין הָעוֹלָם
וּלְהַתְקִין הַכֹּל, מִשּׁוּם שֶׁכָּל כַּח הַגּוֹף בְּזִרְעוּ הַיְמִין עוֹמֵד, וְכָל הַתְקוּן בּוֹ
תְּלוּי) וְעַם כָּל זֶה לֹא נִמְצָא לְבִדּוּ, אֵלָא בְּגוּף
וּשְׁמַאל, וְהַגּוּף הוּא עַקְרָא הַכֹּל.

וְנֹאמַר כִּי הַלּוּיִם לֹא עוֹלִים לְמִקּוּמָם עַד
שִׁירִים אוֹתָם הִכְהֵן, מִשּׁוּם שֶׁהַיְמִין מְנַהֵג
תְּמִיד לְשִׁמְאֵל.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בַּיּוֹם שֶׁעוֹלִים הַלּוּיִם
לְמִקּוּמָם, בְּשִׁנֵּי פְּרִים. מָה הַטַּעַם פְּרִים? אֵלָא
חֵם בְּפְרִים לְקַבֵּל בְּשִׁמְאֵל אֵת הַפְּרָה הַזֹּאת
שֶׁנִּקְרָאת פְּרָה אֲדָמָה. הִכְהֵן, כָּל הַכַּח וְכָל
תְּקוּן תְּלוּי בּוֹ, מִשּׁוּם שֶׁכָּל כַּח הַגּוֹף עוֹמֵד

השלמה מההשמטות (סימן ט)

וְהַנִּיף אַהֲרֹן אֶת הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לְפָנַי יי. רַבִּי יְהוּדָה
שָׂאִיל לְרַבִּי אַבְא, לָמָּה הָיָה הַכֹּהֵן מִנִּיף
אֶת הַלְוִיִּם. אָמַר לוֹ, מִשָּׁל לָמָּה הִדְבָּר דּוּמָה?
לְתִינּוּק. בְּשֶׁהוּא בּוֹכָה וְכוּעִם, מָה עוֹשִׂין בְּדִי לְפִיָּסוֹ?
אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה, מְנִיפִין אוֹתוֹ וּמְנַעֲנְעִים אוֹתוֹ
בְּדִי לְשִׁתְּקוֹ.

אָמַר לִיה רַבִּי אַבְא, יְהוּדָה יְהוּדָה, מָלָה זֹאת בָּאָה
לְיָדְךָ וְלֹא חֲקַרְתָּ בָּהּ, וְהֵלֵא יִשְׁמְעוּ אֲזַנֶּיךָ מִה
שֶׁפִּיךָ מְדַבֵּר כִּךָ הִיא מִדַּת הַגְּבוּרָה, כּוּעֶסֶת וְרוּגְזוֹת,
דְּכַתִּיב, (בראשית מ"ט) שִׁמְעוֹן וְלוֹי אֲחִים בְּלִי חָמָס
מִכְרַתִּיהֶם, וְכַתִּיב (בראשית מ"ט) אָרוּר אַפָּם כִּי עָזוּ וְעִבְרָתָם
כִּי קִשְׁתָּהּ, לְפִי שֶׁהֵם מִתְנַפְּרִים וּמִתְקַשְׁשִׁים בְּאַפָּם
וְעִבְרָתָם לָצֵאת לַעֲשׂוֹת דִּין לְכַלּוֹת וּלְהַכְרִית בְּנֵי
הָעוֹלָם, אֲזִי הַכֹּהֵן, שֶׁהוּא הַחֶסֶד הָעֲלִיּוֹן, מִנִּיף אוֹתוֹ

לשון הקודש

השלמה מההשמטות סימן ט

זאת באה לידך ולא חקרת בה? והלא
ישמעו אזניך מה שפיך מדברו כך היא
מדת הגבורה, כועסת ורוגזות, שכתוב
(בראשית מט) שמעון ולוי אחים בלי חמס
מכרתיהם, וכתוב ארוור אפם כי עזו
ועברתם כי קשתה, לפי שהם מתנפרים
ומתקשים באפם ועברתם לצאת לעשות
דין לכלות ולהכרית בני העולם, אזי הפנה,

והניף אהרן את הלוויים תנופה לפני ה'. רבי
יהודה שאל את רבי אבא, למה היה הכהן
מניף את הלוויים? אמר לו, משל למה הדבר
דומה? לתינוק בשהוא בוכה וכוועם, מה
עושין בדי לפיסו? אמר לו רבי יהודה,
מניפין אותו ומנענעים אותו בדי לשתקו.
אמר לו רבי אבא, יהודה יהודה, מלה

הַצַּד שֶׁל הַלְוִיִּם, שֶׁהוּא מִדַּת הַגְּבוּרָה, כִּדִּי לְשַׁבֵּךְ
וּלְשַׁקֵּט רָגְזָה וּבַעֲסָה, כִּדִּי שִׁישְׁתַּבְּרוּ הַשְּׁעָרוֹת מִכָּל
שׁוּלֵיהֶן וְלֹא יִתְגַּבְּרוּ וְלֹא יִתְחַזְּקוּ, כִּעֵינִי הִנְמָא זֶה הַכֹּהֵן
שֶׁמִּנִּיף אֶת הַלְוִיִּם תְּנוּפָה כִּדִּי שִׁישְׁקֵט הַצַּד שֶׁל
הַגְּבוּרָה שְׁלָהֶן, כִּדִּי שְׁלֵא יִתְעוֹרֵר הַדִּין בְּעוֹלָם.

כָּא רַבִּי יְהוּדָה וְנִשְׁק אֶת יָדָיו. וּכְשִׁיתְעוֹרְרוּ הַדִּינִין
בְּעוֹלָם, כָּל הַדִּינִים הַנִּמְצָאִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם,
אֲבָרְהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הוּא דוֹחָה אוֹתָם לַחוּץ
וְאֵינָם עוֹמְדִים לְפָנָיו, הֲדָא הוּא דְכֻתִּיב, (תהלים ז) וְאֵל
זַעִם בְּכָל יוֹם. (עד כאן מההשמטות).

זֹאת אֲשֶׁר לְלוִיִּם וְגו'. (במדבר ח) **תָּא חַוִּי, לְיוֹאֵה בַר**
חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִין שָׁנִין יַפְלֵחַ בַּר חֲמִשִּׁין שָׁנִין
סְלִיק לְדוּכַתִּיהָ וְאֶתְעַפֵּר. וְחֲמִשׁ וְעֶשְׂרִין יַפְלֵחַ, דְּהָא
בַּר נָשׁ (ס"א תא חווי ליואה בר חמש ועשרין שנין סליק לדוכתיה ואתעפער. וחמש

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

הַדִּינִין בְּעוֹלָם, כָּל הַדִּינִים הַנִּמְצָאִים בְּכָל יוֹם
וְיוֹם, אֲבָרְהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הוּא דוֹחָה
אוֹתָם לַחוּץ וְאֵינָם עוֹמְדִים לְפָנָיו, זֶהוּ שְׁכַתוּב
וְאֵל זַעִם בְּכָל יוֹם: ע"כ מההשמטות.

זֹאת אֲשֶׁר לְלוִיִּם וְגו'. בא ראה, לוי בן
עשרים וחמש שנים יעבד, בן חמשים שנים
עולה למקומו ומתעפער, ועשרים וחמש יעבד,
שְׁהָרִי אָדָם (בא ראה, לוי בן עשרים וחמש שנים עולה למקומו
ומתעפער, ועשרים וחמש שנים יעבד, עד שעולה לדרגת חמשים),

שֶׁהוּא הַחֶסֶד הָעֲלִיּוֹן, מִנִּיף אוֹתוֹ הַצַּד שֶׁל
הַלְוִיִּם, שֶׁהוּא מִדַּת הַגְּבוּרָה, כִּדִּי לְשַׁבֵּךְ
וּלְשַׁקֵּט רָגְזָה וּבַעֲסָה, כִּדִּי שִׁישְׁתַּבְּרוּ
הַשְּׁעָרוֹת מִכָּל שׁוּלֵיהֶן וְלֹא יִתְגַּבְּרוּ וְלֹא
יִתְחַזְּקוּ, כִּעֵינִי הִנְמָא זֶה הַכֹּהֵן שֶׁמִּנִּיף אֶת
הַלְוִיִּם תְּנוּפָה כִּדִּי שִׁישְׁקֵט הַצַּד שֶׁל
הַגְּבוּרָה שְׁלָהֶן, כִּדִּי שְׁלֵא יִתְעוֹרֵר הַדִּין
בְּעוֹלָם.

כָּא רַבִּי יְהוּדָה וְנִשְׁק אֶת יָדָיו. וּכְשִׁיתְעוֹרְרוּ

וְעִשְׂרִין יַפְלֹחַ עַד דְּסָלִיק לְדִרְגָּא דְחַמְשִׁין). כִּד סָלִיק לְהָא דִּרְגָּא
 דְחַמְשִׁין שְׁנִין וְלַהֲלָאָה, נְחִית מִן תּוֹקְפָא דְאִשָּׁא
 דְבֵיהּ, וּבִיּוֹן דְאִשָּׁא וַחֲמִימוֹתָא אֲתַקְרַר, הָא פְּנִים
 לַהֲהוּא אֲתַר דְאֲתַקְשֵׁר בֵּיהּ.

וְעוֹד, דְקָלָא דְזִמְרָא לָא אֲתַקְשֵׁר בְּהִדְיָה כָּל כַּד.
 וְקָלָא בְּעֵי דְלָא יִתְפַּגֵּם, אֲלָא בְּעֵי לְאֲתַקְפָּא,
 דְהָא בְּאֲתַר דְדִינָא תַקִּיף קַיִמָּא, וְלָא בְּחֻלְשָׁא. וּבְגִין
 כַּד בְּעֵי דְלָא יִפְגִּים הַהוּא אֲתַר דְאֲתַקְשֵׁר בֵּיהּ, דְאִיהוּ
 דִּינָא תַקִּיפָא, וְלָא חֻלְשָׁא, וְעַל דָּא לָא בְּעֵי לְאֲחֻזָּא
 חוֹלְשָׁתָא כָּלל בְּכָל סְטָרִין. וּזְכָאָה הוּא בַר נֶשׁ
 דְאֲשִׁתְּדַל בְּאֻרֵייתָא, וַיִּנְדַע אֻרְחֻי דְקוּדְשָׁא בְרִיד
 הוּא, וְלָא סְטִי לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא, דְכַתִּיב (הוֹשֵׁעַ יד) כִּי
 יִשְׂרָיִם דְרַכִּי יִי.

וַיְדַבֵּר יי אֵל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי וַגו'. (במדבר ט) אָמַר
 רַבִּי אַבְא, מָאֵי מַעְמָא אֲזַחַר לְהוֹן חָכְא עַל

לְשׁוֹן הַקּוּדֻשׁ

קְשׁוּר בּוּ, שֶׁהוּא דִּין הַקְּשָׁה, וְלָא תַחֲלֵשׁ, וְעַל
 זֶה לֹא צְרִיךְ לְהִרְאוֹת חֻלְשָׁה כָּלל בְּכָל
 הַצְּדָדִים. אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ שְׂמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה
 וַיִּדַע דְרַכִּי הַקּוּדֻשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלָא סוּטָה
 לִימִין וְלִשְׂמָאל, שְׂכַתוּב (הוֹשֵׁעַ יד) כִּי יִשְׂרָיִם
 דְרַכִּי ה'.

וַיְדַבֵּר ה' אֵל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי וַגו'. אָמַר
 רַבִּי אַבְא, מָה הַטַּעַם הַזֶּהִירִם כְּאֵן עַל פְּסַח,

כְּשֶׁעוֹלָה לְדִרְגָּה זוֹ שֶׁל חַמְשִׁים שָׁנִים וְהִלָּאָה,
 יוֹרֵד מִתַּקִּיף הָאִשׁ שָׁבוּ. וּבִיּוֹן שְׁהָאִשׁ
 וַחֲמִימוֹת מִתַּקְרָרֶת, הָרִי הוּא פּוֹגֵם לְאוֹתוֹ
 מְקוּם שְׂנֵקְשֵׁר בּוּ.

וְעוֹד, שְׂקוּל זְמֵרָה לֹא כָּל כַּד נִקְשֵׁר בּוּ, וְקוּל
 צְרִיךְ שְׂלֵא יִפְגֵּם, אֲלָא צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק, שְׂהָרִי
 בְּמְקוּם הַדִּין הַקְּשָׁה עוֹמֵד, וְלָא בְּחֻלְשָׁה.
 וּמִשׁוּם זֶה צְרִיךְ שְׂלֵא יִפְגֵּם אוֹתוֹ מְקוּם שֶׁהוּא

בַּסֶּחָא, וְהָא אֲתַמַּר לְהוּ בְּמַצְרִים. אֶלָּא בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית
 הָזֶה, דְּיִשְׂרָאֵל חָשִׁיבוּ דְהָא פֶּסַח לָאו אִיהוּ אֶלָּא
 בְּמַצְרִים, וְכִיּוֹן דְּעֵבְדוּ לֵיהּ זְמַנָּא חֲדָא בְּמַצְרִים,
 חָשִׁיבוּ דְלֹא אֶצְטְרִיךְ יִתִּיר. אֲתָא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְאַזְהַר לֹון עֲלֵיהּ, דְּלֹא יַחֲשִׁבוּן דְּהָא קָא עֵבֵר זְמַנֵּיהּ
 בְּמַצְרִים, וְלֹא יֶצְטְרִיךְ. בְּגִין ^(דף קנ"ב ע"א) כִּף בְּמַדְבַּר סִינֵי
 בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית, לְאַתְקַנָּא לְהוּ לְדַרְי דְרִין.

וְאַף עַל גַּב דְּהָא אֲזַהַר לְהוּ בְּמַצְרִים, הַשְׁתָּא פְּקִיד
 לֹון זְמַנָּא אַחְרָא, בְּהַהוּא אֲתֵר דְּכָל פְּקִידִין
 דְּאֲזַרְיִתָּא בִּיהּ אֲתִיְהִיבוּ. וְעַל דָּא בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית. מָאי
 בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בַּחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן. אֶלָּא רִזָּא עֲלָאָה הוּא,
 חַד שָׁנָה וְחַד חֲדָשׁ. מַה בֵּין הָא לְהָא. חֲדָשׁ: דָּא
 סִיחְרָא. שָׁנָה: דָּא שְׁמַשָּׁא, דְּנִחְיָר לְסִיחְרָא. וְכִדִּין הָזֶה
 בְּזְמַנָּא דְּכָל פְּקִידִין דְּאֲזַרְיִתָּא אֲתַמְסְרוּ בִּיהּ.

לשון הקודש

וְאַף עַל גַּב שֶׁהוֹדִירָם בְּמַצְרַיִם, עֲבָשׁוּ צִוְּהָ
 לָהֶם פַּעַם אַחֲרַת בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שָׁבוּ נִתְּנוּ כָּל
 מִצְוֹת הַתּוֹרָה. וְעַל כֵּךְ בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית. מַה זֶה
 בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בַּחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן? אֶלָּא סוּד
 עֲלִיּוֹן הוּא שָׁנָה אַחַת וְחֲדָשׁ אַחַד. מַה בֵּין זֶה
 לָזֶה? חֲדָשׁ זֶה הַלְבָנָה. שָׁנָה זֶה הַשְּׁמֶשׁ,
 שְׂמַיִר לְלִבְנָה. וְאִזּוּ הִיָּה בְּזִמְנֵן שְׁכַל הַמִּצְוֹת
 נִמְסְרוּ בּוּ.

וְהָרִי נִתְּבָאָר לָהֶם בְּמַצְרַיִם? אֶלָּא בַּשָּׁנָה
 הַשֵּׁנִית זֶה הָיָה, שֶׁחָשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל שֶׁפֶּסַח זֶה
 הוּא רַק בְּמַצְרַיִם, וְכִיּוֹן שֶׁעָשׂוּ אוֹתוֹ פַּעַם
 אַחַת בְּמַצְרַיִם, חָשְׁבוּ שֶׁלֹּא צְרִיךְ יוֹתֵר. כִּי
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוֹדִירָם עֲלֵיו, שֶׁלֹּא
 יִחָשְׁבוּ שֶׁעֵבֵר זְמַנּוֹ בְּמַצְרַיִם וְלֹא יֶצְטְרִיךְ.
 כִּגְלַל זֶה בְּמַדְבַּר סִינֵי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית, לְהִתְקַוֵּן
 לָהֶם לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, וַיִּי לְהִתְוֹא בַר נֶשׁ דְּאָמַר, דְּהָא
 אֲוִרֵיתָא אָתָּא לְאַחֲזָא סְפוּרִין בְּעֵלְמָא, וּמְלִין
 דְּהֶדְיוּטִי. דְּאִי הָבִי, אֲפִילוּ בּוּמְנָא דָּא, אֲנִן יִבְלִין
 לְמַעְבַּד אֲוִרֵיתָא, בְּמִלִּין דְּהֶדְיוּטִי, וּבְשִׁבְחָא יְתִיר
 מִכְּלָהוּ. אִי לְאַחֲזָא מְלָה דְּעֵלְמָא, אֲפִילוּ אֵינוֹן
 קַפְסִירִי דְּעֵלְמָא, אִית בִּינֵיהוּ מְלִין עֲלָאִין יְתִיר. אִי
 הָבִי נְזִיל אֲבַתְרֵיהוּ, וְנַעֲבִיד מַעֲיִהוּ אֲוִרֵיתָא, כְּהִי
 גְּוֹנָא. אֲלָא כָּל מְלִין דְּאֲוִרֵיתָא, מְלִין עֲלָאִין אֵינוֹן.
 וְרִזִּין עֲלָאִין.

תָּא חַוִּי, עֲלָמָא עֲלָאָה וְעֵלְמָא תַּתָּאָה בְּחַד מִתְקָלָא
 אֲתַקְלוּ. יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, מְלָאכִי עֲלָאִי לְעֵילָא.
 מְלָאכִי עֲלָאִי כְּתִיב בְּהוּ, (תהלים קד) עוֹשֶׂה מְלָאכִיו
 רוּחוֹת. (האי בְּאִתְרַ עֲלָאָה) בְּשַׁעֲתָא דְּנַחֲתִין לְתַתָּא (אף על גב
 דְּנַחֲתִין), מִתְּלַבְּשִׁי בְּלְבוּשָׁא דְּהִי עֵלְמָא. וְאִי לָאוּ
 מִתְּלַבְּשִׁי בְּלְבוּשָׁא כְּגֹוֹנָא דְּהִי עֵלְמָא, לָא יִבְלִין

לשון הקודש

כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים הֵם
 וְסוּדוֹת עֲלִיוֹנִים.

בַּא רְאָה, עוֹלָם עֲלִיוֹן וְעוֹלָם תַּחְתּוֹן בְּמִשְׁקַל
 אֶחָד נִשְׁקָלוּ. יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה - מְלָאכִים
 עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה. בְּמִלָּאכִים הָעֲלִיוֹנִים כְּתוּב,

(תהלים קד) עֹשֶׂה מְלָאכִיו רוּחוֹת. (זה במקום עֲלִיוֹן)

בְּשַׁעֲה שְׂוִירְדִים לְמַטָּה (אף על גב שְׂוִירְדִים),
 מִתְּלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ הָעוֹלָם הַזֶּה. וְאִם לָא

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, אִוִי לְאוֹתוֹ אִישׁ שְׁאָמַר
 שְׁתוֹרָה זֹו בָּאָה לְהִרְאוֹת סְפוּרִים בְּעֵלְמָא
 וְדְבָרֵי הִדְיוּטוֹת. שְׂאִם כְּךָ, אֲפִלוּ בּוּמֵן זֶה
 אֲנִי וְכוּלִים לְעִשׂוֹת תּוֹרָה בְּדְבָרֵי הִדְיוּטוֹת,
 וּבְשִׁבְחָה יוֹתֵר מִכֵּלָם. אִם לְהִרְאוֹת דְּבַר
 הָעוֹלָם, אֲפִלוּ אוֹתָם סוּפְרִים בְּעוֹלָם יֵשׁ
 בִּינֵיהֶם דְּבָרִים יוֹתֵר עֲלִיוֹנִים. אִם כְּךָ, נִלְךָ
 אַחֲרֵיהֶם וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם תּוֹרָה כְּמוֹ זֶה. אֲלָא

לְמִיָּקָם בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְלֹא סְבִיל לִזְנוֹן עֲלָמָא. וְאֵי
בְּמִלְאֲכֵי כְּדָ, אֲזִרְיִיתָא דְּבָרָא לְהוֹ, וּבָרָא עֲלָמִין בְּלָהוֹ,
וְקִיָּמִין בְּגִינְהָ, עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה בִּינּוֹן דְּנִתְתַת
לְהָאֵי עֲלָמָא, אֵי לָאו דְּמִתְלַבְּשָׁא בְּהִנֵּי לְבוּשֵׁין דְּהָאֵי
עֲלָמָא, לֹא יָכִיל עֲלָמָא לְמַסְבֵּל.

וְעַל דָּא הָאֵי סְפּוֹר דְּאֲזִרְיִיתָא, לְבוּשָׁא דְּאֲזִרְיִיתָא.
אִיהוּ. מָאן דְּחָשִׁיב דְּהָהוּא לְבוּשָׁא אִיהוּ
אֲזִרְיִיתָא מִמָּשׁ, וְלֹא מְלָה אַחְרָא, תִּיפְתָּ רִוְחִיהָ, וְלֹא
יְהִי לִיהָ חוּלְקָא בְּעֲלָמָא דְּאֲתִי. בְּגִין כְּדָ אָמַר דְּוֹד,
(תהלים קיט) גַּל עֵינֵי וְאַפְיִטָה נְפִלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ. מַה
דְּתַחֲזֵת לְבוּשָׁא דְּאֲזִרְיִיתָא.

תָּא חַזִּי, אֵית לְבוּשָׁא דְּאֲתַחֲזִי לְכֻלָּא, וְאֵינוֹן טַפְּשֵׁין
כְּדָ חֲמָאן לְבַר נָשׁ בְּלְבוּשָׁא דְּאֲתַחֲזִי לִזְנוֹן
שְׂפִירָא, לֹא מְסַתְּבְּלִין יִתִיר. חָשִׁיבוּ דְּהָהוּא לְבוּשָׁא,
גּוֹפָא, וְחָשִׁיבוּ דְּגּוֹפָא, נְשַׁמְתָּא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

הוא. מי שחושב שאותו לבוש הוא התורה
ממש ולא דבר אחר – תפח רוחו, ולא יהיה
לו חלק לעולם הבא. בגלל זה אמר דוד, (שם
קט) גַּל עֵינֵי וְאַפְיִטָה נְפִלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ. מה
שתחת לבוש התורה.

בא ראה, יש לבוש שנראה לכל, ואותם
הטפשים פשוטים פשוטים לבוש על פני אדם
שנראה יפה, לא מסתכלים יותר. חושבים

יתלבשו בלבוש כמו של העולם הזה, לא
יוכלו לעמד בעולם הזה, והעולם לא יסבל
אותם. ואם במלאכים כן, התורה שנראה
אותם ובראה את כל העולמות ועומדים
בגללה על אחת במה וכמה, בין שירדה
לעולם הזה, אם לא תתלבש בלבושי העולם
הזה, לא יוכל העולם לסבל.

ועל זה ספור זה של התורה, לבוש התורה

כְּהֵאֵי גִּוּנָא אֲזִרְיִתָּא, אֵית לָהּ גּוּפָא, וְאֵינוּן פְּקוּדֵי
אֲזִרְיִתָּא, דְּאֶקְרוּן גּוּפֵי תוֹרָה. הֵאֵי גּוּפָא
מִתְלַבְּשָׁא בְּלְבוּשֵׁין, דְּאֵינוּן סְפוּרִין דְּהֵאֵי עֲלֻמָּא.
טַפְּשֵׁין דְּעֲלֻמָּא, לֹא מְסַתְּפְלֵי אֶלָּא בְּהֵוּא לְבוּשָׁא,
דְּאֵיהוּ סְפוּר דְּאֲזִרְיִתָּא, וְלֹא יִדְעֵי יְתִיר, וְלֹא
מְסַתְּפְלֵי בְּמָה דְּאֵיהוּ תַּחֲתָהּ הֵוּא לְבוּשָׁא. אֵינוּן
דִּידְעִין יְתִיר, לֹא מְסַתְּפְלִין בְּלְבוּשָׁא, אֶלָּא בְּגוּפָא,
דְּאֵיהוּ תַּחֲתָהּ הֵוּא לְבוּשָׁא. חֲכִימִין עֲבָדֵי דְּמִלְכָּא
עֲלָאָה, אֵינוּן דְּקִימוּ בְּטוֹרָא דְּסִינֵי, לֹא מְסַתְּפְלֵי
אֶלָּא בְּנִשְׁמָתָא, דְּאֵיהִי עֲקָרָא דְּכֻלָּא אֲזִרְיִתָּא מִמָּשׁ.
(וְלַעֲלָמָא) וְלִזְמָנָא דְּאֵתִי, וְזִמְנִין לְאִסְתְּפֻלָּא בְּנִשְׁמָתָא
דְּנִשְׁמָתָא דְּאֲזִרְיִתָּא.

תָּא חֲזִי, חָכִי נָמִי לְעִילָא, אֵית לְבוּשָׁא, וְגוּפָא,
וְנִשְׁמָתָא, וְנִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא. שְׂמִיָּא וְחִילִיָּהוּן.
אֵלִין אֵינוּן לְבוּשָׁא. וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דָּא גּוּפָא,

לשון הקודש

שְׂאוֹתוֹ לְבוּשׁ הוּא הַגּוּף, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהַגּוּף
 הֵיא הַנְּשָׁמָה.
 כְּמוֹ זֶה הַתּוֹרָה יֵשׁ לָהּ גּוּף, וְהֵם מַצּוֹת
 הַתּוֹרָה שְׁנֹקְרָאִים גּוּפֵי תוֹרָה. גּוּף זֶה מִתְלַבֵּשׁ
 בְּלְבוּשִׁים, שֶׁהֵם סְפוּרֵי הָעוֹלָם הַזֶּה. טַפְּשֵׁי
 הָעוֹלָם לֹא מְסַתְּפְלִים, רַק בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ,
 שֶׁהוּא סְפוּר הַתּוֹרָה, וְלֹא יוֹדְעִים יוֹתֵר, וְלֹא
 מְסַתְּפְלִים בְּמָה שֶׁתַּחַת אוֹתוֹ לְבוּשׁ. אוֹתָם

שְׂאוֹתוֹ לְבוּשׁ הוּא הַגּוּף, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהַגּוּף
 הֵיא הַנְּשָׁמָה.
 כְּמוֹ זֶה הַתּוֹרָה יֵשׁ לָהּ גּוּף, וְהֵם מַצּוֹת
 הַתּוֹרָה שְׁנֹקְרָאִים גּוּפֵי תוֹרָה. גּוּף זֶה מִתְלַבֵּשׁ
 בְּלְבוּשִׁים, שֶׁהֵם סְפוּרֵי הָעוֹלָם הַזֶּה. טַפְּשֵׁי
 הָעוֹלָם לֹא מְסַתְּפְלִים, רַק בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ,
 שֶׁהוּא סְפוּר הַתּוֹרָה, וְלֹא יוֹדְעִים יוֹתֵר, וְלֹא
 מְסַתְּפְלִים בְּמָה שֶׁתַּחַת אוֹתוֹ לְבוּשׁ. אוֹתָם

דְּמִקְבֵּלָא לְנִשְׁמָתָא, דְּאִיהִי תַפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא אִיהוּ גּוּפָא לְנִשְׁמָתָא. נִשְׁמָתָא דְאַמְרֵן דָּא תַפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי אֲוֵרִייתָא מִמָּשׁ. וְנִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא, דָּא אִיהוּ עֲתִיקָא קַדִּישָׁא. וְכֹלָא אֶחֶיד דָּא בְּדָא.

וְזִי לְאֵינוֹן חֵיבֵינָא, דְּאֲמֵרִי דְאֲוֵרִייתָא לָאו אִיהִי אֵלָא סְפוּרָא בְּעֵלְמָא, וְאֵינוֹן מְסַתְּפְלִי בְּלְבוּשָׁא דָּא וְלֹא יִתִיר. וְכַאֲזִי אֵינוֹן צְדִיקֵינָא, דְּמְסַתְּפְלִי בְּאֲוֵרִייתָא כְּדַקָּא יְאוּת. חֲמָרָא לָא יְתִיב אֵלָא בְּקִנְקֹן. כִּד אֲוֵרִייתָא לָא יְתִיב אֵלָא בְּלְבוּשָׁא דָּא. וְעַל דָּא לָא בְּעִי לְאֵסְתְּפֵלָא, אֵלָא בְּמָה דְאִית תְּחוּת לְבוּשָׁא. וְעַל דָּא כָּל אֵינוֹן מְלִין, וְכָל אֵינוֹן סְפוּרִין, לְבוּשִׁין אֵינוֹן.

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפֶּסַח בְּמוֹעֵדוֹ. (במדבר ט) מֵאֵי וַיַּעֲשׂוּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָא אֲתַמַּר, כָּל מָאן דְּאִתְּוֵי עוֹבְדָא לְתַתָּא כְּדַקָּא יְאוּת, כְּאֵלוֹ עֶבֶד לִיה

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְלֹא יוֹתֵר. אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים שְׂמַסְתְּפְלִים בְּתוֹרָה פְּרָאוּי. וְזִין אֵינוֹ יוֹשֵׁב, רַק בְּקִנְקֹן. כִּד הַתּוֹרָה אֵינָה יוֹשְׁבַת אֵלָא בְּלְבוּשׁ זֶה, וְעַל כֵּן לֹא צְרִיךְ לְהַסְתְּפֵל אֵלָא בְּמָה שֵׁנִישׁ תַּחַת הַלְבוּשׁ. וְעַל כֵּן כָּל הַדְּבָרִים הִלְלוּ וְכָל הַסְּפוּרִים הִלְלוּ הֵם לְבוּשִׁים.

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפֶּסַח בְּמוֹעֵדוֹ. מַה זֶה וַיַּעֲשׂוּ? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָרִי נְתַבְאָר, כָּל

אֵלָה אוֹתָם לְבוּשִׁים, וְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל זֶה הַגּוּף שְׂמַקְבֵּל אֶת הַנִּשְׁמָה שֶׁהִיא תַפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל, וְעַל כֵּן הָיָא גּוּף לְנִשְׁמָתָא. נִשְׁמָתָא שְׂאֲמַרְנוּ זֶה תַפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא תּוֹרָה מִמָּשׁ. וְנִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא זֶהוּ הָעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ, וְהַכֵּל אִתְּוֵי זֶה בְּזֶה.

אֲזִי לְאוֹתָם רְשָׁעִים שְׂאֲמַרְיִם שֶׁהַתּוֹרָה הִיא רַק סְפוּר בְּעֵלְמָא, וְהֵם מְסַתְּפְלִים בְּלְבוּשׁ זֶה